

[Holmberg.]

mere rigtigt med en fast afgift af vogne over 2.000 kg; som det nu bliver udformet, mener jeg, det er fornuftigt; som der står, fastsættes afgiften af vogne, som utvivlsomt er indrettet til godstransport, til 40 pct. af den afgiftspligtige værdi, af vogne mellem 2 og 3 tons til et fast beløb af 5.000 kr. og af vogne mellem 3 og 4 tons et fast beløb af 4.000 kr.

Den redegørelse, hr. Egon Jensen har givet for de øvrige problemer, er jeg enig i og finder ingen anledning til at gentage.

På venstres vegne kan jeg anbefale ændringsforslagene i tillægsbetænkningen og må anbefale at stemme imod det af hr. Sigsgaard og hr. Kjær Rasmussen stillede ændringsforslag.

Dagmar Andreasen: Som de foregående ordførere kan jeg sige, at i betragtning af den opgave, der er stillet os, mener vi, at vi er nået frem til et acceptabelt resultat.

Men jeg tror nok, vi kommer til at indrømme, at det ikke er sidste gang, folketinget bliver nødt til at se på disse afgifter, for det, at vi har en afgift på 40 pct. af bilens værdi indtil 2 tons og derefter en fast afgift, indebærer jo, at hvis prisniveauet vedbliver at stige, vil fordelingen, hvis den er rimelig i dag, næppe blive ved med at være rimelig fremover, fordi den faste afgift, jo ikke har indbygget nogen stigning i forhold til prisniveauet; vi må altså nok være forberedt på, at den faste afgift skal tages op til revision i løbet af nogle år.

Vi er glade for, at vi har fundet nogle acceptable overgangsordninger, der kan tilgode de firmaer, som ligger med et stort lager baseret på den gamle lov, og overgangsordninger, der tilfredsstiller, hvor der er tale om afgivne ordrer.

I anledning af det allerede ved andenbehandlingen stillede ændringsforslag af hr. Sigsgaard og hr. Kjær Rasmussen skal jeg sige, at det er jo rigtigt, at bilhandlerne har en meget stor og rentefri kredit, men den bliver ikke udvidet ved denne lov, og laver vi pludselig fundamentalt om på bilhandlernes vilkår, får det store konsekvenser for branchen; vi måtte i så fald nok være indstillet på at give dem en avanceforhøjelse på andre områder, og det ville igen give sig udslag i ændrede priser. Og vi ser ikke nogen grund til at ændre på dette nu, da

denne kreditordning ikke adskiller sig væsentligt fra andre branchers.

Vi må altså anbefale at stemme imod det af hr. Sigsgaard og hr. Kjær Rasmussen stillede ændringsforslag, men kan, som det fremgår af betænkningen, anbefale de øvrige ændringsforslag.

Ømann: Da vort udvalgsmedlem og ordfører i denne sag, hr. Aksel Larsen, er bortrejst, skal jeg i hans sted gøre nogle bemærkninger.

Som udtalt af vor ordfører ved anden behandling af lovforslaget kunne den udformning, det ville have fået med de af finansministeren stillede ændringsforslag ikke anses for ubetinget ideal eller endelig. Udvalget fortsatte altså sit arbejde, og resultatet blev, som det fremgår af betænkningen og de nu stillede ændringsforslag, at man erkender, at der skal undgås nye, skadelige forvridninger, og at der derfor måtte ske yderligere ændringer, og det er dem, der her er foreslået.

De ændringer, man nåede frem til i vægtgrænserne, er allerede omtalt af tidligere ordførere, og jeg skal ikke gå dybere ind på dem, men kun anføre, at denne graduering vel skulle bevirke, at de uheldige følger af afgifterne, som de blev fastsat i 1969, og som førte til, at mange erhvervsdrivende for den øjeblikkelige besparelses skyld anskaffede for store vogne, hvilket dels gav dem større driftsudgifter, dels bevirkede et større valutaforbrug, at disse uheldige følger bringes ud af verden. Samtidig bliver afgiften langt lettere at administrere. Det må naturligvis tale til betydelig fordel for den ordning, der her ved tredje behandling foreslås, at branchen altovervejende har udtalt sig til gunst for de regler for beskatning, udvalget i enighed er nået frem til at foreslå. Det vil medføre en beskedent mindreindtægt for statskassen, og vi kan da kun være tilfreds med, at også regeringspartierne for en gangs skyld har anset dette for muligt.

Hvad angår det uden for tillægsbetænkningen stillede ændringsforslag af hr. Sigsgaard og hr. Kjær Rasmussen, skal jeg henvise til bilaget i tillægsbetænkningen, hvoraf det fremgår, at den såkaldte rentefri kredit indskrænkes en del, vistnok med ca. 40 mill. kr. Men dernæst vil jeg gerne anføre, at en pludselig fjernelse af kreditten nok ville